

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ŘÍJEN 2023

364

ŘÍJEN 2023

1	ne	26. neděle v mezidobí		
2	po	sv. Andělů Strážných		památka
3	út	26. týden v mezidobí		
4	st	sv. Františka z Assisi		památka
5	čt	26. týden v mezidobí	sv. Faustina Kowalska	
6	pá	26. týden v mezidobí	sv. Bruno	<i>první pátek</i>
7	so	Panny Marie Růžencové		
8	ne	27. neděle v mezidobí v žižkovské farnosti: VÝROČÍ POSVĚCENÍ FILIÁLNÍHO KOSTELA SV. ANNY		SVÁTEK
9	po	27. týden v mezidobí	1. sv. Dionysius a druhové 2. sv. Jan Leonardi	
10	út	27. týden v mezidobí		
11	st	27. týden v mezidobí	sv. Jan XXIII.	
12	čt	27. týden v mezidobí	sv. Radim	
13	pá	27. týden v mezidobí		
14	so	27. týden v mezidobí	sv. Kalist I.	
15	ne	28. neděle v mezidobí		
16	po	28. týden v mezidobí	1. sv. Hedvika 2. sv. Markéta M. Alacoque	
17	út	sv. Ignáce Alexandrijského		památka
18	st	SV. EVANGELISTA LUKÁŠ		SVÁTEK
19	čt	28. týden v mezidobí	1. sv. Jan de Brebeuf 2. sv. Pavel od Kříže	
20	pá	28. týden v mezidobí		
21	so	28. týden v mezidobí	bl. Karel Rakouský	
22	ne	29. neděle v mezidobí		
23	po	29. týden v mezidobí	sv. Jan Kapistránský	
24	út	29. týden v mezidobí	sv. Antonín Maria Klaret	
25	st	29. týden v mezidobí		
26	čt	29. týden v mezidobí		
27	pá	29. týden v mezidobí		
28	so	SV. APOŠTOLŮ ŠIMONA A JUDY		SVÁTEK
29	ne	30. neděle v mezidobí		
30	po	30. týden v mezidobí		
31	út	30. týden v mezidobí	sv. Wolfgang	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky:
svíce s obrázkem Panny Marie Lurdské se symbolem růžence (internet)

Milí farníci a přátelé,

již tradičně je nastávající měsíc říjen spojen s modlitbou sv. růžence. Jsem rád, že se i v naší farnosti stala součástí přípravy na mši sv. a též, že se rozšířil zájem o živý růženec, jak mezi jednotlivými farníky, tak i rodinami. Jsem za to velice vděčný. Proto nemohu v tomto úvodním slově nezmínit poslední apoštolský list, který se týká sv. růžence od sv. papeže Jana Pavla II., který tak nádherným způsobem osvětluje důležitost a prospěšnost této modlitby a pomáhá nám ještě více proniknout do její hloubky a krásy. Dovolím si proto uvést alespoň některé výňatky z tohoto listu, které mohou posloužit každému věřícímu k lepšímu prožívání této modlitby: „Na základě reflexe nabídnuté v apoštolském listě *Novo millennio ineunte*, kde jsem Boží lid vyzval, abychom po slavení jubilejního roku „znovu začali u Krista“, jsem pocítil potřebu rozvinout úvahu o modlitbě růžence, která je jakýmsi mariánským završením onoho apoštolského listu, a povzbudit ke společné kontemplaci Kristovy tváře podle příkladu jeho nejsvětější Matky. Recitace růžence totiž není nic jiného než kontemplace Kristovy tváře spolu s Marií... **Dojde-li ke znovuoživení růžence v jeho plném významu, začne nás tato modlitba přivádět k samotnému srdci křesťanského života a náležitým způsobem poskytne bohaté duchovní a pedagogické možnosti pro osobní kontemplaci, formaci Božího lidu i novou evangelizaci (RVM 3)... Je nutné se postavit určité krizi této modlitby, jejímž rizikem je v současném historickém a teologickém kontextu nespravedlivé snížení jejího významu a z toho plynoucí nedostatečné doporučování novým generacím. Někteří se domnívají, že centrální postavení liturgie, jež bylo správně zdůrazněno II. vatikánským koncilem, s sebou v důsledku nutně nese snížení důležitosti růžence. Ve skutečnosti se však tato modlitba, jak upřesnil sv. papež Pavel VI., liturgii nejen neprotiví, ale dokonce ji podporuje, neboť ji uvádí, dává jí doznít a podporuje její plné vnitřní prožívání i hojnost plodů liturgie v každodenním životě. Snad jsou i tací, kteří se obávají, že růženec je pro svůj bytostně mariánský charakter málo ekumenickou modlitbou. Tato modlitba se však nachází v nejčistším horizontu úcty k Boží Matce, kterou koncil vykreslil jako úctu nasměrovanou ke kristologickému středu křesťanské víry tak, že „když je ctěna Matka, je náležitě poznáván, milován a oslavován i Syn“. Pokud je tedy růženec správně chápán, stává se podporou a nikoli překážkou ekumenismu! (RVM 4) Nejdůležitějším motivem pro důrazné doporučování růžence je skutečnost, že tato modlitba je nesmírně cenným prostředkem podpory věřících v úsilí o kontemplaci křesťanského tajemství, kterou jsem doporučil v apoštolském listě *Novo millennio ineunte* jako opravdovou a správnou „pedagogiku svatosti“: „Ta vyžaduje, aby křesťanství vynikalo v prvé řadě uměním modlitby“. Zatímco v současné kultuře plné protikladů vyrůstají nové potřeby spirituality vyvolávané i vlivy jiných náboženství, existuje více než kdy jindy naléhavá nutnost, aby se naše křesťanská společenství stala „autentickými školami modlitby“. Růženec náleží k tomu nejlepšímu a nejosvědčenějšímu, co tradice křesťanské kontemplace nabízí. Tato modlitba se vyvinula na Západě, je typicky meditativní modlitbou a určitým způsobem odpovídá „modlitbě srdce“ či „modlitbě Ježíšově“, jež se zrodila na půdě křesťanského Východu“ (RVM 5). Co doplnit ještě k těmto tak hlubokým a povzbuzujícím myšlenkám sv. papeže Jana Pavla II.? Snad nejlepší bude opravdově se znovu více snažit zapojit tuto modlitbu do našeho každodenního života a prožívat v ní skutečnou blízkost Boží s pomocí naší nejsvětější Matky.**

V modlitbě vás provází a žehná

P. Vít

Před každou mší sv. společná modlitba růžence - začátek 30 min. před mší sv.

neděle 1. 10.	sbírka na splátku farního úvěru všechny kostely
neděle 1., 8., 15., 22., 29.10.	Hovory o víře pro katechumeny a hledající 18:00 Farní centrum
čtvrtek 5. 10.	Tichá eucharistická adorace po mši sv. (18:00) u sv. Prokopa – adorace do 20:00
neděle 8. 10.	Výročí posvěcení kostela sv. Anny (1911) mše sv. 8:00 sv. Anna
každé 2. a 4. pondělí v měsíci (od 9. 10.)	Setkání „Malá liturgika“ 18:45 farní kancelář
středa 11. 10.	Modlitební skupina 19:00 Farní centrum
čtvrtek (od 12. 10.)	Biblická hodina a náboženství pro dospělé 19:00 Farní centrum
sobota 14. 10.	Úklid všech kostelů po mši sv. (8:00 sv. Prokop)
neděle 22. 10.	Sbírka na misie všechny kostely
neděle 22. 10.	Setkání ministrantů 17:00 farní centrum

PODZIMNÍ HUMANITÁRNÍ SBÍRKA

Milí farníci, přátelé,

po několikaměsíční přestávce se opět můžeme sejít při podzimní humanitární sbírce, **a to v pátek 20. října od 13 do 18 hodin a v sobotu 21. října od 10 do 16 hodin, Prokopova ulice 216/4, Praha 3 - Žižkov,** ve dvoře.

Vybíráme: oblečení všeho druhu, **boty** zánovní, **domácí textil** jako záclony, utěrky, ručníky, také deky, polštáře i pérové, spacáky, malé **funkční** elektrospotřebiče jako žehličky, varné konvice, je možné přinést i funkční hračky. Darované věci jsou určeny např. pro azylové domy, matky s dětmi, domovy seniorů a další, kteří tyto věci mohou upotřebit.

Věříme, že nás podpoříte také modlitbou nebo jiným způsobem.

Prosíme, přinášejte darované věci pokud možno v pevných krabicích nebo igelitových taškách, pro dobrou přepravitelnost věcí.

Prosíme také o příspěvek na dopravu. Věci se nákladním autem převezou na nádraží a vagonem posílají do centrály v Broumově.

Kdo by chtěl pomoci při vybírání věcí, může se přihlásit u Libuše Janovské, tel.736242333.

Za Farní charitu Žižkov: Ing. Anna Velková za Diakonii Broumov: Marta Pešková

Kardinál Dominik Duka o „manželství pro všechny“

„Je hrozné utrpení těch, kdo jsou vydáni vojenské agresi. Ale nejohroženější na světě není ukrajinský voják, ale dítě, které nemá oporu v matce a otci. Židé a křesťané jsou opět jako za nacismu a komunismu pod tlakem, protože hájí manželství muže a ženy,“ napsal kardinál Duka v příspěvku na Facebooku, v němž sdílel své víkendové kázání v Koclířově u Svitav. Během něj mluvil v podobném duchu obsáhleji.

Řeč kardinála Duky vyvolala rozporuplné reakce.

Debata o podobě manželství je aktuální vzhledem k několika různým návrhům v Poslanecké sněmovně. Její výbory se nyní zabývají jak návrhem na manželství pro všechny, tak protinávrhem, který chce do ústavy zakotvit manželství jako svazek muže a ženy.

Katolická církev se dlouhodobě staví proti stejnopohlavním svazkům. Česká biskupská konference před dvěma měsíci napsala, že římskokatolická církev odmítá jak Istanbulskou úmluvu, tak manželství pro všechny.

„S obavami sledujeme snahy legalizovat vztah osob stejného pohlaví jako ‚manželství‘ a děkujeme zákonodárcům, kteří takovou úpravu odmítají. Manželství je založeno na věrném spojení muže a ženy, které je otevřeno přijetí dětí, a jako takové se těší podpoře státu. Harmonická rodina tvořená otcem a matkou je nejlepším prostředím pro výchovu dětí,“ stojí v prohlášení, pod nímž jsou podepsaní biskupové Čech, Moravy a Slezska.

Blahořečení polské rodiny

Svatý Otec blahořečil členy vyvražděné polské rodiny. Rodiče a jejich sedm dětí byli blahořečeni za statečnost v době druhé světové války, kdy ve svém domě schovávali osm Židů. Poprvé v historii byla blahořečena celá rodina. V polské vsi Markowa se v neděli odehrála historická událost. Byla zde blahořečena devítičlenná rodina, jejíž příslušníky vyvraždili 24. března 1944 za druhé světové války němečtí nacisté.

Oslavy svaté Ludmily v městské části Praha 2

V městské části Praha 2 je září neodmyslitelně spjata se svatoludmilskými oslavami v bazilice na náměstí Míru, jež nese jméno této patronky a světice. Svatá Ludmila byla primárně ženou, matkou a babičkou, ale stala se symbolem pevné víry, přesvědčení a lásky. Svatá Ludmila byla branou, kterou jsme vstoupili do křesťanské éry, a tím nám pomohla překročit hranici dvou civilizací – pohanské a křesťanské.

Zamýšlený prodej Jindřišské věže

Arcibiskupství pražské dostalo souhlas z Vatikánu, aby mohlo prodat středověkou Jindřišskou věž v Praze hlavnímu městu, řekl pražský arcibiskup Jan Graubner. Arcibiskupství podle něj čeká na další jednání pražského zastupitelstva, jestli prodej schválí. Arcibiskupství se podle Graubnera také rozhodlo prodat i hotel Clara Futura v Dolních Břežanech. Peníze, které by těmito prodeji mělo arcibiskupství získat, by měly jít do církevního školství.

Arcibiskupství nabídlo Jindřišskou věž v centru města k prodeji koncem loňského roku; věž podle něj nemá význam pro věřící, je především turistickou památkou.

zdroj: Tiskové středisko ČBK

Farní pout' do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha

V **sobotu 7. 10. 2023** se koná farní pout', tentokrát do katedrály k našim národním světcům. Srdečně zvu všechny farníky, a zvláště všechny rodiny. Chceme prosit za požehnání a ochranu zvláště pro rodiny z naší farnosti a nová kněžská a duchovní povolání. Sejdeme se před R.M.A. centrem Dukelských hrdinů č. 17 Praha 7 blízko tramvajové zastávky Strossmayerova nám. (pod kostelem sv. Klimenta) ve 12.45 a odtud půjdeme pěšky na Pražský hrad do katedrály cca 50 min. velmi pozvolnou chůzí a příjemným prostředím. Kdo by nemohl jít s námi pěšky, může přijít rovnou na mši sv. do katedrály – ve 14:00 ve Svatováclavské kapli, které bude následovat výklad k historii a významu Svatováclavské kaple od našeho farníka Mgr. Tomáše Havelky, PhD. Následně si bude možné ještě projít katedrálu a zastavit se u hrobů našich národních patronů, sv. Vojtěcha, Víta, Jana Nepomuckého. Zakončení počítám cca kolem 16.00 orientačně. Těším se na společně strávený čas v modlitbě. **P. Vít Uher, farář.**

pražská katedrála – Svatováclavská kaple

Řím – basilika sv. Petra

Farní pout' do Říma 21. 4. – 27. 4. 2024

Na základě přání mnohých z vás jsem se rozhodl uspořádat pout' do Říma - kolébky katolické Církve. Doprava by byla letecky (cca 7.500,- Kč) a následně bychom měli ubytování v české koleji Nepomucenum v Římě. Počet účastníků je omezen na 25 kvůli ubytování v české koleji. Projdeme si hlavní památky v městě Římě a popř. v okolí. Budeme tedy každý den hodně chodit. Vyjdeme vždy ráno a vrátíme se večer, takže oběd budeme mít někde po cestě. Vybral jsem k pouti poslední dubnový týden, protože by již mělo být příhodné počasí tedy bez velkých dešťů a zároveň s příjemnými teplotami na chození, jak doufám. V ceně je ubytování (6 nocí á 20,- € = 120,- €) snídaně a večere, které si budeme dělat sami, protože v české koleji nemají kapacitu na přípravu jídel pro hosty. Jak jsem již zmínil, oběd si dáme vždy někde po cestě, kde právě budeme procházet a ten si bude hradit každý sám osobně. Dále též vstupy do některých objektů, kde je vstupné si bude každý hradit sám na místě (např. vstup na kopuli sv. Petra je 10,- €). Budeme mít každý den mši sv. a též společnou modlitbu. Před samotnou poutí bychom měli ještě společně setkáním, kde bychom domluvili všechny ostatní potřebné věci. Zatím předběžně by se celková cena pohybovala kolem 7.500,- Kč letenka + 220,- € ubytování a strava kromě obědů, které si každý koupí sám. Pak je dobré počítat cca s 90,- € na vstupy do zajímavých objektů. Přesnou cenu určím v následujícím měsíci. Prosím o co nejdříve přihlášení osobně u P. Víta Uhra, protože jak jsem napsal výše, počet účastníků je omezen na 25 osob. Těším se na společné putování a přeji vše dobré. **P. Vít Uher, farář.**

VÝŇATEK Z APOŠTOLSKÉHO LISTU
PAPEŽE JANA PAVLA II.
ROSARIUM VIRGINIS MARIÆ
O MODLITBĚ SVATÉHO RŮŽENCE
ŘÍJEN 2002

Růženec Panny Marie (Rosarium Virginis Mariæ), který se vlivem inspirace Ducha svatého postupně vyvinul ve druhém tisíciletí, je oblíbenou modlitbou mnoha světců, která je doporučována učitelským úřadem. Ve své jednoduchoosti a hloubce zůstává také v tomto právě započatém třetím tisíciletí modlitbou s velkým významem, jejímž posláním je přinášet plody svatosti. Výborně se hodí k duchovní cestě křesťanství, jež ani po dvou tisících letech neztratilo nic ze svěžesti svých počátků a jež je Božím Duchem povzbuzováno, aby „vplulo na širé moře“ (duc in altum!) a neustále hlásalo, ba „hlasitě volalo“ do světa, že Kristus je Pán a Spasitel, „cesta, pravda a život“ „cíl lidských dějin a bod, v němž se sbíhají tužby dějin a civilizace“. Modlitba růžence, svou povahou mariánská, je nicméně modlitbou plynoucí ze srdce orientovaného ke Kristu. Svými střídými prostředky vyjadřuje hloubku křesťanského poselství a je téměř jejich shrnutím. Zaznívá zde Mariina modlitba, její ustavičné Magnificat za dílo spasitelného vtělení, jež mělo počátek v jejím panenském lůně. Křesťanský lid se vydává do školy Mariiny, v níž je přiveden ke kontemplaci krásy Kristovy tváře a zakoušení hlubin jeho lásky. Skrze růženec věřící čerpají hojnost milostí přijímaných takřka z rukou samotné Vykupitelovy matky.

Římští biskupové a růženec

Mnozí moji předchůdci této modlitbě připisovali velký význam. Zvláštní zásluhy má v tomto ohledu Lev XIII., který roku 1883 vydal encykliku *Supremi apostolatus officio*. Tímto významným prohlášením provedl mnohé další zásahy do této modlitby a označil ji za účinný duchovní nástroj proti zlu ve společnosti. Mezi posledními papeži, kteří se během koncilů v podpoře modlitby růžence vyznamenali, bych rád připomenul blahoslaveného Jana XXIII. a zvláště pak Pavla VI., který v apoštolské exhortaci *Marialis cultus* v souladu s inspirací II. vatikánského koncilu zdůraznil evangelijní charakter růžence a jeho kristolgickou orientaci.

Na pozadí slov *Zdravas, Maria* se před naším duchovním zrakem skutečně promítají hlavní příběhy ze života Ježíše Krista. Příběhy sestávají z radostných, bolestných i slavných tajemství a přivádějí nás k živému společenství s Ježíšem takřka prostřednictvím srdce Matky. V růžencových desátcích může naše srdce obsáhnout i všechny skutečnosti, které jsou složkami života.

Jedno je jasné: ačkoli se opakované *Zdravas, Maria* obrací přímo k Marii, je tento projev lásky jejím prostřednictvím nakonec adresován Ježíši. Náplní opakování je touha po stále plnějším připodobnění se Kristu, což je skutečným „programem“ křesťanského života. Svátý Pavel tento program vyjadřuje těmito zanícenými slovy: „Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem“. A dále: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ Růženec nám v tomto připodobňování pomáhá růst až k dosažení svatosti.

Dnes, na počátku pětadvacátého roku služby na místě Petrova nástupce, toužím vyjádřit své díky Pánu slovy jeho nejsvětější Matky, pod jejíž ochranu jsem svoji papežskou službu svěřil: *Totus tuus!*

CELÝ TEXT APOŠTOLSKÉHO LISTU:

[\(Microsoft Word - apo\232tolsk\375 list o r\371\236enci 2002.doc\) \(maria.cz\)](#)

Promluva sv. Josemaría Escrivá z neděle velikonoční ze dne 26. 3. 1967**8. část****uspořádal P. Vít Uher*****Kristus a náš každodenní život***

Neexistuje nic, co by nebylo v souladu s Kristovým úsilím. Řečeno teologicky, tj. neomezíme-li se na praktickou klasifikaci, nelze přesně tvrdit, že existují skutečnosti – dobré, vznešené, ba dokonce nelišné –, které by měly pouze světský charakter, poté, co Boží Slovo přebývalo mezi lidmi, mělo hlad a žízeň, pracovalo vlastníma rukama, poznalo přátelství a poslušnost, zakusilo bolest a smrt. V Kristu (*Bůh totiž*) rozhodl, *aby se v něm usídlila veškerá plnost (dokonalosti), a že skrze něho usmíří se sebou všechno (tvorstvo) jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví (prolitou) na kříži zjedná pokoj* (Kol 1,19–20).

Měli bychom milovat svět, práci, lidské životní starosti. Protože svět je dobrý, to pouze Adamův hřích porušil božskou harmonii všeho stvořeného, ale Bůh Otec poslal svého jednorozrozeného Syna, aby tuto narušenou harmonii znovu obnovil. Abychom my, které on přijal za své vlastní děti, mohli vše stvořené zbavit všeho nepokoje a usmířit s Bohem. Každá lidská situace je neopakovatelná, je to výsledek jedinečného povolání, které máme prožívat s plným nasazením v Kristově duchu. A budeme-li žít plně křesťansky mezi svými bližními, úplně prostě a obyčejně, ale v souladu se svou vírou, bude každý z nás *Kristem mezi lidmi*.

Při pomyšlení na důstojnost poslání, ke kterému nás Bůh volá, by snad mohla v naší duši vyvstat určitá domýšlivost, pýcha. To by ovšem bylo falešné pojetí křesťanského povolání, takové pojetí by nás zaslepovalo a zapomínali bychom, že jsme stvoření z hlíny, že jsme pouhý prach. Nesmíme zapomínat, že zlo existuje nejen ve světě, v našem okolí, ale že toto zlo je i v nás samých, že se uhnízdilo v našem srdci, a jsme proto schopni podlosti a sobectví. Pouze Boží milost je pevná skála: my jsme písek, a to písek sypký.

Sledujme-li dějiny lidstva nebo současný stav světa, s bolestí pozorujeme, že po dvaceti stoletích je tak málo těch, kteří se nazývají křesťany, a že ti, kteří se tímto jménem honosí, se svému povolání tak často zpronevěřují. Před lety mi jedna osoba, která neměla špatné srdce, ale nebyla věřící, ukázala mapu světa a řekla: *Tady máte Kristovo fiasko. Po tolik staletí se snaží dostat do lidí své učení a zde je výsledek: Žádní křesťané.*

I dnes je mnoho lidí, kteří mají stejný názor: Ale Kristus přece neztroskotal: jeho učení a jeho život stále zúrodňuje tuto zemi. Kristovo dílo, úkol, který mu svěřil Otec, se uskutečňuje právě teď, jeho moc prochází dějinami a přináší opravdový život, a *až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem* (1 Kor 15,28).

Při uskutečňování svých plánů chtěl Bůh právě z nás udělat své spolupracovníky, vzal na sebe riziko naší svobody. Do hloubi duše mě dojíhá pohled na novorozenného Ježíše v Betlémě: naprosto bezbranné dítě, zcela neschopné se čemukoliv bránit. Bůh se naprosto a zcela odevzdává do rukou lidí, přibližuje se k nám, snižuje se až na naši úroveň. Ježíš Kristus, *ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí* (Flp 2,6–7). Bůh sestupuje na zem i s naší svobodou, s našimi nedokonalostmi, s naší lidskou bidou. Svoluje, aby božský poklad byl v hliněných nádobách, abychom ho hlásali spojujíce naši lidskou nedokonalost s jeho božskou mocí.

Ze života svatých žen

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounová

část
2

Sv. Terezie od Dítěte Ježíše (z Lisieux), svátek 1. října

Z dopisu sv. Terezie své sestře Celině

(která vstoupila též ke karmelitkám a přijala jméno Jenovéfa):

„Milovaná sestřičko, nehledejme nikdy to, co se zdá velké v očích tvorů. Jediná věc, kterou nikdo nezávidí, je poslední místo, a tedy jen toto poslední místo není marnost a trápení ducha.... Avšak „cesta nezávisí na člověku“ a mnohdy se přistihneme, že toužíme po tom, co se třeptí. Potom se pokorně zařadíme mezi nedokonalé, považujeme se za malé duše, které musí Pán Bůh v každém okamžiku podpírat. Jakkmile vidí, že jsme přesvědčeni o své nicotě, podá nám ruku. Chceme-li se ještě pokoušet dělat něco velikého, i pod záminkou horlivosti, nechá nás Pán Ježíš samotné. Ale „jen si pomyslí: Má noha je vratká, už mě podpírá, Hospodine, tvá milost! ...“ Ano, stačí se pokorit, snášet tiše své nedokonalosti. To je pravá svatost! Vezměme se za ruku, milovaná sestřičko, a běžme na poslední místo... Nikdo se s námi nebude o ně přít.“

A své sestřenici Marii píše: „Moje drahá Mařenko, děkuji Pánu Bohu za všechny milosti, které ti dává, a nebuď tak nevděčná, že bys je neuznávala. Připadáš mi jako malá venkovanka, kterou by si chtěl vzít mocný král a ona by se neodvážila to přijmout pod záminkou, že není dost bohatá a dost vychovaná podle dvorních zvyklostí, a neuvážila by, že její královský nápadník zná její chudobu a její slabost mnohem lépe než ona sama... Mýlíš se, má drahá, myslíš-li si, že tvá Terezka kráčí stále horlivě cestou ctnosti. Je slabá, a hodně slabá, každý den se o tom znovu přesvědčuje. Ale Mařenko, Ježíš ji rád učí jako sv. Pavla umění chlubit se svými slabostmi. To je veliká milost a já prosím Ježíše, aby tě tomu naučil, neboť jen v tom je pokoj a odpočinek srdce. Když se vidíme tak uboží, nechceme už hledět na sebe a hledíme jen na jediného Milovaného!... Pokud jde o mne, já neznám jiný prostředek, jak dospět k dokonalosti, než „Lásku“ ... Milovat!“

A z dopisu svému duchovnímu bratroví: „Od té doby, co mi bylo také dáno pochopit lásku Ježíšova Srdce, přiznám se vám, že zapudila z mého srdce všechnu bázeň. Vzpomínka na mé chyby mě pokořuje, má mě k tomu, abych se nikdy neopírala o svou sílu, která je jen slabostí. Ale ještě víc mi tato vzpomínka mluví o milosrdenství a o lásce. Když hodíme své chyby s dětinnou důvěrou do širavé výhně Lásky, jak by neměly být nenávratně spáleny?“

Božské Srdce je více rozesmutněno tisícerým malým selháním svých přátel než vážnými chybami světských lidí. Jsem téhož názoru, drahý bratříčku, ale zdá se mi, že je tomu tak pouze tehdy, když si Ježíšovi následovníci nepovšimnou svých stálých pochybení, vytvoří si z nich návyk a nežadají ho o odpuštění. Teprve tehdy může říci ta dojemná slova, jež slyšíme o velikonočním týdnu: „Tyto rány, které vidíte na mých rukou, mi způsobili v domě těch, kdo mě milovali! Nad těmi, kdo ho milují a po každém pochybení se přicházejí vrhnout do jeho náruče a požádat ho o odpuštění, se Ježíš chvěje radostí a říká svým andělům to, co řekl otec marnotratného syna svým služebníkům: „Dejte mu oděv, jaký mu náleží, navlečte mu na ruku prsten, radujeme se! Můj bratře, jak je málo známa Ježíšova dobrota, jeho milosrdná láska!“

Sv. Terezka nám stále z nebe sesílá *děšť růží*: „Počítám s tím, že v nebi nezůstanu nečinná, mou touhou je pracovat dále pro církev a pro duše, prosím o to Pána Boha a jsem si jistá, že mě vyslyší... Až budu v nebi, musíte mě malé dlaně často naplňovat modlitbami a obětmi, abych je mohla jako děšť milostí házet na duše...“

V příštím čísle se seznámíme s další svatou ženou širokého srdce, spojující tentokrát ve svém životě ideály jak manželského, tak i reholního života, přičemž je ve svém manželství schopná také spojit láskyplnou osobní podporu svého manžela s věrností svému povolání ke službě milosrdenství. Uhodněte, která listopadová svatá to je?

ANDĚLÉ

Mgr. Helena Vokounová

Ve Starém a Novém zákoně se často setkáváme s anděly. Ale co o nich víme a kdo vlastně jsou?

Na počátku věků, Bůh stvořil hmotný svět, pak člověka, který je duch a hmota, a ještě bytosti čistě duchovní. Některé si primárně vybral za své posly a ke své oslavě. „Dobrořečte Hospodinu, jeho andělé, vy silní bohatýři, kteří plníte, co řekne, vždy poslušni jeho slova!“ (Ž 103, 20). Anděl tedy neznamena jméno, ale poslání, která spočívá ve službě, kterou je Bůh pověřuje i ve vztahu k lidem.

Andělé byli stvořeni ve stavu milosti. Svou přirozeností jsou nesmrtelní. Byli obdařeni rozumem a vlitým poznáním. Jejich moc převyšuje naši. Dostali také svobodnou vůli, kterou mohli měnit jako my, což se pro některé stalo fatální.

Z Písma svatého víme, že existuje nepřeberné množství andělů. Kolem roku 500 neznámý myslitel pod pseudonymem Diviš Aeropag sestavil podle zpráv Písma sv. nauku o Devíti kúrech andělských. Středem je žárem žhnoucí Bůh, kterého obklopují hierarchicky odstupňované zmíněné kúry. Ti, kdo jsou Bohu nejbližší jsou Serafové, kteří také hoří (SARAF= hořící had). Následují: Cherubové, Trůny, Panstva, Mocnosti a Síly. Nazývají se **Trůnní asistenti**. Zbývající tři jsou **Andělé asistenti: Knížata, Archandělé, Strážní andělé**. Existuje růženec k devíti kúřům andělským schválený bl. Piem IX. r. 1851. Je obdařen neplnomocnými odpustky.

Na počátku své existence byli andělé podrobeni zkoušce, být jako Bůh. Propadli pýše a prohlásili ono známé NON SERVIAM = nebudu sloužit. Ztratili milost, světlo slávy, které umožňují vidět Boha a byli svrženi do pekla. „Vždyť Bůh neušetřil padlých andělů, nýbrž svrhl je do pekla a vydal k mučení temným propastem, aby byli drženi k soudu.“ (2 Petr 2,4) Z hořícího Serafa se stal ďábel. Tím, že andělé existují s časem je jejich rozhodnutí věčné. Nemohou být spaseni jako člověk. Ten žije v čase a svá rozhodnutí v životě mění. Ale pozor, týká se to pouze těch lidí, kteří se snaží i přes všechny pády sloužit Bohu. Vždyť každý hřích, zvláště ten těžký, je služba ďáblu.

V Písmu sv. se ještě setkáváme s anděly, kteří jsou popisováni jako náhle se zjevující postavy přinášející důležitá poselství. Jsou to **Archandělé**: nejmocnější je **Michael**, což znamená „Kdo je jako Bůh“. Je ochráncem izraelského národa a vítězem v boji s ďáblem na konci věků skrze vykupitelské dílo Ježíše Krista (Zjevení 12,7). Ale je zde i pro nás. V modlitbě ho prosíme, aby nás chránil proti zlobě a úkladům ďáblovým. **Gabriel** „Boží muž“ nebo „Bůh ukazuje svou sílu“ stojí před Bohem a přináší Zachariášovi zprávu o narození syna, kterému má dát jméno Jan. Pak přichází k Panně Marii a zvěstuje jí, že počne a porodí Božího syna a dá mu jméno Ježíš. **Rafael** „Bůh uzdravil“ - Tobiášovu slepotu. Ale je také naším průvodcem na cestách.

Sekundárně tu jsou **Andělé strážní**, kteří slouží Bohu tím, že plní určité úkoly směrem k lidem. Ďábel, nešťastný ze svého zavržení, svedl člověka = Adama ke stejnému hříchu pýchy, který je základem každého hříchu. I člověk chtěl být jako Bůh, všechno znát a vědět. Ztratil Boha, propadl smrti a byl vyhnán do země která je prokletá. Kristus označuje tento svět jako království ďábla (Jan 12,13). Ten na nás útočí všemi možnými prostředky, protože je velmi inteligentní a silnější než my. Ve svém životě podléháme jeho rafinovaným svodům, aniž se to vždy

uvědomujeme. Sv. Petr nás nabádá, abychom byli bdělí, protože náš protivník ďábel, jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by mohl zhltnout (1 Petr 5, 8-9). On nás svádí nejen ke hříchu, ale může škodit i fyzicky zapříčiněním fyzického zla (1 Kor. 5,5). Zcela mimořádný způsob jeho zlého působení je tzv. POSEDLOST, kdy se násilně zmocní těla a jeho nižších duševních sil. Jedinou pomocí takovému člověku je církevní exorcismus. Posedlost se může někdy mylně zaměňovat za psychické poruchy.

Na náš celoživotní boj se Zlem sami nestačíme. Proto nám milosrdná Boží láska dala na pomoc Strážného anděla. S jistotou ale nevíme, jestli ho má každý člověk, nebo jen pokřtěný. Hlavním jeho úkolem je starost o naši spásu. Zasahuje do naší všednodennosti, inspiruje k dobrému, pomáhá nejen s duchovními problémy. Může k nám mluvit, někdy i ve snu. Je třeba se naučit mu naslouchat, a ne vždy se nám to musí líbit. Modlí se za nás i s námi. Tím je naše modlitba účinnější. Stojí při nás v hodině naší smrti a je naším průvodcem na Věčnost. Jsme mu povinni úctou, láskou a díkem za jeho nelehkou službu. Od XVI. století slaví církev svátek Andělů strážných (v současném liturgickém kalendáři je jejich památka stanovena na 2. října - pozn.- AJ-)

„Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj...“

KATECHISMUS KATOLICKÉ CRKVE O ANDĚLECH UVÁDÍ:

Existence duchových, netělesných bytostí, které Písmo svaté nazývá obvykle anděly, je pravda víry.

Svědectví Písma je tak jasné jako jednomyslnost tradice.

DĚTSKÁ MODLITBA

**Andělíčku, můj strážníčku,
opatruj mi mou dušičku.**

**Duši moji opatruj,
andělíčku, strážce můj.
Až má duše z těla vyjde,
k tobě do nebe ať přijde.**

Jeden novinář se zeptal papeže Jana XXIII.: „Kolik lidí ve Vatikáně pracuje?“

Svatý Otec po krátkém zamyšlení odpověděl: „Asi polovina.“

Skončí po roce modlitební skupina?

Před rokem v naší farnosti vznikla modlitební skupina. Společenství, které přinášelo další rozměr vzájemného směřování k Bohu, kdy jsme se mohli navzájem učit v prohlubování modlitby a rozvíjet lásku i k bližnímu.

Při vzájemných chvílích jsme v modlitbě sdíleli radosti i bolesti, chvály, díky, ale rovněž prosby. Toto krásné společenství je nyní ohroženo pro nedostatek zájemců. V září se mělo uskutečnit první poprázdňinové setkání, ale bylo nakonec zrušeno, protože nikdo nedorazil.

K modlitbě, ať už soukromé nebo společné, Bůh nikoho nenutí, ale každého z nás zve. Proto i tento příspěvek má být milým pozváním: možností, která má i měla v rámci Církve velký význam a své pevné místo.

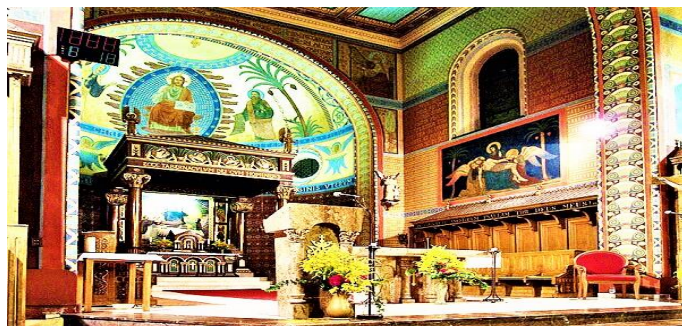
Společná modlitba, jak ta liturgická, tak ta řekněme spontánní byla charakteristická již pro dobu apoštolů, ale i v nových časech nalézáme různá společenství modlitby. Jedno za všechny bych jmenoval to, které zakládal svatý Pio z Pietrelciny, v němž jsme hledali při zakládání inspiraci. Ostatně často slyšíme a čteme Ježíšovo: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18, 20).

Tím neříkám, že osobní modlitba, v tichosti či ve skrytu důležitá není. Vždyť nám dává prožít niterné chvíle s Bohem, prohlubuje náš vztah k němu, pomáhá nám ho přijmout jako našeho Pána, Otce, Bratra. Zkrátka právě díky niternosti můžeme poznat, že nás Bůh miluje, touží po nás jedinečným a konkrétním způsobem a v modlitbě na to můžeme odpovědět.

Společná modlitba nám však pomáhá pochopit, že Bůh nás neizoluje od ostatních. Učí nás poznávat jeho lásku ke všem lidem, skrze konkrétní osobu, s níž se zrovna modlíme. Vyvádí nás ze zabarikádování se ve vlastním „já“ a učí nás milovat a být vnímaví ke svému okolí. Nezdá se, že k nám Bůh promluví právě skrze některého z našich bratří.

Rád bych Vás tímto pozval na setkávání modlitební skupiny, jež se koná každou druhou středu v měsíci, **aktuálně tedy 11. 10. 2023 od 19:00 ve Farním centru u svatého Prokopa**. Nechme se odradit Zlým, jež nás přesvědčuje, že modlitba počká. Naopak uzejme, že jsme zcela závislí na Pánu a cokoliv se jeví jako neodkladné, se s Jeho pomocí snadno vyřeší, když svůj čas Pánu neodmítneme věnovat.

Vedoucí modlitební skupiny Ladislav Klíma

interiér kostela Panny Marie Růžencové v Českých Budějovicích

Je dobré rozjímat o tajemstvích spásy

Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. Pramen moudrosti, Slovo Otce na výsostech! Toto Slovo se tvým prostřednictvím, svatá Panno, stane člověkem, a ten, který říká: Já jsem v Otci a Otec je ve mně, říká také: Od Boha jsem vyšel a od něho přicházím.

Je řečeno: *Na počátku bylo Slovo. Už vyvěrá pramen, ale zatím jenom sám v sobě. Potom se praví: A to Slovo bylo u Boha, přebývalo tedy v nepřístupném světle. Bůh sice říkal už od počátku: Co zamýšlím, je pro vaši spásu, a ne pro utrpení. Ale tvé myšlenky jsou v tobě skryté, a my nevíme, co zamýšlíš. Neboť kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem?*

Sestoupila tedy na svět myšlenka spásy a uskutečnila se v díle spásy: *Slovo se stalo tělem a už přebývá mezi námi. Přebývá skutečně vírou v našich srdcích, přebývá v naší paměti, přebývá v myšlení a sestupuje až do naší představivosti. Neboť co by si byl dříve mohl představovat člověk o Bohu, leda že by si v svém srdci vytvořil modlu? Bůh byl nepochopitelný a nepřístupný, neviditelný a zcela nepředstavitelný. Ale nyní chtěl, abychom ho chápali a viděli a mohli si ho představit.*

Ale ptáš se, jak? Takto: jak leží v jeslích, odpočívá na klíně Panny Marie, káže na hoře, bdí v noci na modlitbách; nebo jak visí na kříži, je smrtelně bledý a umírá, sestupuje mezi mrtvé jako jejich svrchovaný Pán; nebo jak třetí den vstává z mrtvých a ukazuje apoštolům místa po hřebech jako známky vítězství, a nakonec vystupuje před jejich zraky do nebe.

Na které z těch tajemství by se nemělo s opravdovou láskou a zbožností myslet? Myslím-li na kterékoli z nich, myslím na Boha a je v tom ve všem ten, který je můj Bůh. Je tedy moudré rozjímat o těchto tajemstvích, jak jsem řekl, a soudím, že jedná prozíravě, kdo si připomíná jejich sladkost; podobá se té, kterou v jádrech svých plodů hojně vydal prut Áronův. Maria ji čerpala z nebeských zřidel a hojně ji přelévá na nás.

převzato z Liturgie hodin – autor sv. Bernard

MODLITBA SVATÉHO RŮŽENCE

Když se Panna Maria zjevila ve Fatimě, vybízela děti, aby se modlily růženec. Sama také měla růženec v rukou. Z toho vidíme, že tato modlitba je Panně Marii velmi milá, zvláště od dětí.

Je to krásný „věnec růží“, který uvijíme Matce Boží. Každé Zdrávas, Maria je jako vonná růže. Po deseti je k sobě vážeme a do každé z nich vložíme vzpomínku ze života Pána Ježíše a jeho Matky.

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

K RANNÍM CHVÁLÁM

hymnus Æterne rerum conditor

Odvěký Tvůrce věcí všech,
jenž řídíš dnů i nocí běh,
tys dobám dobu vyměřil,
bys tíhu nudy omezil.

Již ozývá se hlásný dne,
bdělý i ve tmě bezedné,
On, světlo chodců v temnotách,
shrnuje noci temný háv.

Jitřenka probuzena jím
z oblohy smetá temnot stín
a všechna cháska ničemná
z míst činu prchá do temna.

Ježíši, vždy, když klesáme,
kéž nás tvůj pohled zasáhne.
Jen shlédneš, pád se zastaví
a vinu slzy odplaví.

Laskavý Vládce, Ježíši,
buď s Otcem ti čest nejvyšší,
i Duchu, který těší nás,
po všechny věky, v každý čas. Amen.

K VEČERNÍM CHVÁLÁM

hymnus Lucis creator optime

Ó, Tvůrce světa předobry,
tys ustanovil denní řád
a proudy světla rozhodil,
když světu základy jsi klad.

Tys spojils ráno s večerem
a dnem tu dobu nazýváš;
hle, padá temné noci stín –
slyš prosbu, vyslyš nářek náš.

Ach, nedej, by nás stihla smrt,
když svědomí nám tíží hřích,
když nemyslíme na věčnost
v té síti hříchů šalebných.

Vzbuď naši touhu po nebi,
kde věčný život čeká nás:
a pomoz odložit vše zlé
a smýti z duše každý kaz.

To splň nám, dobrý Otče náš,
i ty, jenž rovné božství máš,
i Duchu, který těšíš nás
a vládneš, Bože, v každý čas. Amen.

**Tam, kam nás vyženou lidé,
tam nás najde Kristus.**

P. Josef Hermach (1924 – 2002)

**Není pravda, že máme málo času.
Je pravda, že ho hodně promarníme.**

Seneca (1. stol.)

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SNATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
 2. ročník ZŠ: út 16:45
 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
 4. – 8. ročník ZŠ: čt 16:15
 9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:20

**Blíží informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:**

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00	POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. 1. a 3. pondělí v měsíci říjen - duben 18:45-20:00	MODLITEBNÍ SKUPINA Setkání: 2. pondělí v měsíci v 19:00 – Farní centrum mimo červenec a srpen ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO stav ke dni 30. 9. 2023

výše dluhu (úvěr): Kč 2 085 831,17
sbírka na splácení úvěru –9/2023: Kč 12 380-

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 364 – ŘÍJEN 2023

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.